

[J. Oskar Andersen.]

nemlig saaledes — som det ogsaa er blevet fremhævet —, at den kommunistiske Bevægelse har en Fjende i det religiøse Liv.

Naar Forholdet altsaa er det, at der er virket for en stærk Aktivitet i den her nævnte Retning, maa man forbavses ved at høre Ordføreren for Forespørgerne omtale Forholdene i Sovjetrusland, som om det hele, det drejede sig om dér, var at bygge op, som han udtrykte sig, og at man altsaa, af Ondskab aabenbart, fra andre Landes Side og herhjemme gennem denne Bøn, der skulde være holdt, modarbejder, at der bliver bygget op. Jeg synes, det er en meget ensidig Opfattelse af, hvad der sker i Rusland. Jeg tvivler ikke om, at man i allerhøjeste Grad er optaget af at bygge op; men man maa dog derfor ikke glemme, netop naar vi nu taler om det religiøse Liv, i hvilken Grad man har været ivrig for at rive ned, og jeg tænker da ikke, Forespørgernes Repræsentant her paa Talerstolen vil benægte, at man i Sovjetrusland i en Række Aar har forfulgt alt, hvad der var af Religion, alt, hvad der var af Kirkesamfund, paa den mest hensynsløse og brutale Maade, saa der med Rette er sagt — og det vil jeg dog have Lov til ogsaa som Historiker at sige —, at selv Oldtidens Religionsforfølgelser er det rene Vand mod det, der er foregaaet i Rusland.

Vi behøver ikke at gaa længere tilbage end til 1936, til den Forfølgelse, som fandt Sted mod evangeliske Kristne af finsk Nation i Ingermanland, de Deportationer, der fandt Sted, og i det hele taget den Maade, hvorpaa man optraadte dér. Og dette foregaar samtidig med, at man gennemfører en Ændring i Grundloven og det hedder sig, at man ikke forfølger! Man siger os, at man er gaaet saa vidt, at de Kristne nu faar Lov til at ringe med Klokker. Ja vel, efter at man først har taget alle Klokkerne og støbt dem om, kan de maaske faa Lov til at ringe med det Par Klokker, der er tilbage. Ligeledes siges der, at man ikke vil lægge nogen som helst Hindring i Vejen for, at Præster kan opholde sig i Rusland o. s. v., men vi ved jo, hvordan Præster er blevet deporteret, og hvilken Masse af Menneskeliv der er gaaet tabt paa den Maade.

Man faar et mærkeligt Indtryk af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem om denne Opbygning, som vi andre maa se paa paa en anden Maade, og derfor kan vi meget vel forstaa, hvorledes de Kendsgerninger, der er konstateret, har virket. Jeg kan i den Henseende nævne, at det

Institut i Genève, som hedder „Pro Deo“, har begyndt at samle Plakater, Pjecer og Tryksager, som er udgivet af Sovjet, det vil altsaa sige af denne de gudløses Forening i dens Propaganda. Man har begyndt at samle dette, har faaet det ud af Landet og udstillet det, og disse Ting er gengivet i forskellige Blade, bl. a. enkelte af Plakaterne, som man bruger i Agitationen. Det kan man ikke komme uden om, saaledes er det, og derfor forstaa man meget vel, at de Meddelelser om denne Kongres, som kom netop fra Rusland til forskellige Lande, har vundet Tiltro.

Og disse Meddelelser kom allerede meget tidligt. De kom i Januar Maaned. Jeg har f. Eks. et Vidnesbyrd om, at man allerede den 11. Januar fra Moskva sendte et Telegram, som gik gennem Radio Stefani, altsaa det officielle italienske Bureau, og som meddelte, at denne Kongres var bestemt til at finde Sted i Februar Maaned og skulde have denne Mængde Deltagere. Jeg har ligeledes en Meddelelse, som er sendt fra Jugoslavien, og som gaar ud paa, at den skal finde Sted den 5. Februar, og Meddelelsen nævner en Række Principspørgsmaal, der skal overvejes ved denne Lejlighed, og at Formanden for denne Forening af gudløse, Jaroslavski, nylig har publiceret et Manifest, hvori han siger: Nu vil vi sætte alle Kirker i den hele Verden i Brand ved en almindelig Ildebrand, og ender med at sige, at de gudtroende af en hvilken som helst Religion bør vide, at ingen Guddom, ingen Helgen, ingen Bøn skal kunne frelse dem fra Skibbrudet — det er lidt mærkeligt, at der siges „Skibbrud“, eftersom de vil sætte det hele „i Brand“, men det er nu en formel Sag.

Naar man saa samtidig mindes de mindre, partielle Kongresser, der, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit omtalte, har været afholdt f. Eks. i Prag og Paris, bliver det sandsynligt, at det virkelig har været paatænkt at holde en saadan Kongres med ganske bestemte Programpunkter.

Jeg staar ogsaa her med en Meddelelse, som er kommet gennem et af de store Telegrambureauer til „Neue Berner Nachrichten“ i Bern, en Meddelelse fra den 12. Februar, som begynder saaledes: For tre Dage siden samledes Verdenskongressen af gudløse og Fritænkere i Moskva for at forhandle om Grundlæggelsen af et Propagandasted mod Religionen og Oprettelsen af en international Gudløse-Institution under Førelse af det sovjetrussiske Forbund. Og saa tales